

רע"פ 8510/22 - איאד דיאב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8510/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: איאד דיאב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 8.12.2022 ב-ע"פ 42688-09-22 שניתן על ידי סגן הנשיא א' אליקים והשופטות ת' נאות פרי ו-ר' בש

בשם המבקש: עו"ד נחמי פיינבלט; עו"ד משה באב"ד

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (סגן הנשיא א' אליקים והשופטות ת' נאות פרי ו-ר' בש) ב-ע"פ 42688-09-22 מיום 8.12.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בחיפה (השופט ש' בנג'ו) ב-ת"פ 52348-08-20 מיום 15.6.2022.

2. כמפורט בהכרעת הדין, המבקש הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה).

על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלבנטי המבקש נהג והחזיק בפועל ברכב מסוג מאזדה לנטיס (להלן:

הרכב). ביום 29.10.2017, בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בעקבות מידע שהתקבל, הרכב אותר ובוצע בו חיפוש. במהלך החיפוש נמצא כי המבקש החזיק ברכב סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-4.9098 גרם נטו, מחולק ל-21 מנות (להלן: הסם), כשהוא מוסלק מתחת לבלם היד.

3. במענה לכתב האישום, המבקש כפר במיוחס לו, כשעיקר טענתו הייתה כי הסם לא שייך לו וכי אינו יודע כיצד הגיע לרכב. כמקורות אפשריים להימצאות הסם ברכב, המבקש הצביע על חברים שעשו שימוש ברכב, על טרמפיסטים שהסיע ברכב ועל אשתו המנוחה, אשר חלתה בסרטן באותה העת, ואשר לטענתו עשתה שימוש בסמים. בהקשר זה, המבקש טען כי לא ניתן לנעול את הרכב. המבקש הוסיף וטען למחדלי חקירה, בכך שלא בוצעה בדיקה להימצאות טביעות אצבע על שקיות הסם.

בית משפט השלום בהכרעת דין מפורטת בחן אחת לאחת את הראיות שבאו בפניו ובכלל זה את גרסת המבקש ועמד על הגדרת החזקה הקבועה בסעיף 34כד לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וסעיף 8 לפקודה, ולאחר שהתרשם מהראיות השונות ומעדויות של המבקש, קבע כי ניסיון החיים והשכל הישר מלמדים כי המבקש הוא זה שהחזיק בסם "מתוך מודעות". בית משפט השלום סמך את מסקנתו זו על הימצאות הסם מתחת לבלם היד ברכב; החזקת הרכב על ידי המבקש בפועל; העובדה שאשתו המנוחה של המבקש לא עשתה שימוש ברכב שבועיים עובר לתפיסת הסם; שליטתו הפיזית של המבקש ברכב; העובדה שהוכח כי הרכב ננעל, בניגוד לטענת המבקש; חזקת ההחזקה העולה מן החוק שלא נסתרה; וגרסתו הבלתי-מהימנה של המבקש. אשר לטענות המבקש בדבר מחדלי חקירה, נקבע כי אף אם התקיים מחדל כנטען, הגנתו של המבקש לא קופחה, ולא נפל פגם מהותי בהגנותו של ההליך. לפיכך, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

4. בגזר דינו, בית משפט השלום ציין את הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, סוג הסם שהוחזק, כמותו, נסיבות ביצוע העבירה, וקבע כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע העבירה הוא בין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל.

נוכח עברו הפלילי הנקי של המבקש ונסיבותיו האישיות, בכלל זאת פטירת אשתו ממחלתה כשנה קודם להגשת כתב האישום, וכן היותו אב לארבעה ילדים קטנים הסמוכים על שולחנו, גזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירות סמים מסוג פשע למשך 3 שנים; 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירות סמים מסוג עוון או נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים; 7 חודשי פסילת רישיון נהיגה; 4 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 3 שנים; וקנס בסך של 2,500 ש"ח.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי - נדחה תוך שנקבע כי הערעור מופנה כלפי ממצאים שבעובדה ומהימנות אשר ערכאת ערעור לא תתערב בהם. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי לא עלה בידי המבקש לסתור את החזקה שנוצרה כתוצאה ממצאת הסם ברכבו, והפנה לקביעת בית משפט השלום כי גרסתו נמצאה "לא מהימנה" ומיתממת. באשר לטענה בדבר מחדלי חקירה בכך שלא נבדקו טביעות אצבע או דנ"א בשקיות הסם בית המשפט סמך ידיו על קביעת בית משפט השלום כי הגנת המבקש לא קופחה, "[...] והוצגה תשתית עובדתית מספקת שמאיינת את אי קיום פעולות החקירה הנ"ל".

6. מכאן הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, בקשתו מתייחסת לסוגיה ציבורית רחבה, ומעוררת חשש לעיוות דין המצדיק התערבות משיקולי צדק והגינות. המבקש מתמקד בבקשתו בטענה להתקיימותם של מחדלים חמורים בחקירת המשטרה בעניינו, שעה שלא נערכה בדיקה להימצאותן של טביעות אצבע או דגימות דנ"א על גבי שקיות הסם.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 8292/22 לוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.12.2022)). הבקשה שלפניי אינה באה בגדר אותם מקרים חריגים.

8. המבקש שב וחוזר כאמור על טענתו כי יש לזכותו בגין מחדלים שנפלו בחקירת המשטרה בעניינו, אלא שטענותיו אלה נדונו הן על ידי בית משפט השלום הן על ידי בית המשפט המחוזי - ונדחו, תוך התייחסות מפורטת ויסודית לתשתית העובדתית שהוכחה בהליך.

בכלל זאת, נקבע כי הסם נמצא ברכב שבו המבקש נהג והשתמש בשבועיים שקדמו למציאתו, ותחת שליטתו של המבקש. בהתאם לכך קמה חזקה שבדין מכוח סעיף 34כד לחוק וסעיף 8 לפקודה כי המבקש החזיק בסם. לעניין זה נקבע זה מכבר כי "מתן הסבר לא אמין להחזקה עלול לחזק את משקל הראיות היוצרות את החזקה שבעובדה" (ע"פ 7282/08 אבו עמרה נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (13.1.2010)). בית משפט השלום בחן את גרסתו של המבקש, ומצא אותה בלתי מהימנה, קשה ואף "בחלקה מופרכת". כך למשל, טענתו שהרכב לא ננעל הופרכה ונסתרה בגרסת אשתו בחקירתה, וטענתו שאשתו עשתה שימוש בסמים לא נתמכה ולו ב-"בדל ראייה רפואית", כקביעת בית משפט השלום.

משאלו הם פני הדברים, הרי שאין כל עילה להתערבות ערכאת הערעור, קל וחומר ב"גלגול שלישי".

9. הבקשה אפוא נדחית, משכך מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע ועל המבקש להתייצב לביצוע עבודות שירות ביום 1.1.2023 בשעה 08:00 ביחידת הממונה על עבודות השירות במתחם כלא מגידו כפי שנקבע בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 8.12.2022.

ניתנה היום, ב' בטבת התשפ"ג (26.12.2022).

